

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 12 maj 1943 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående omorganisation av statens veterinärbakteriologiska anstalt m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

I årets statsverksproposition, nionde huvudtiteln, har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen att i avbidan på särskild proposition för budgetåret 1943/44 beräkna dels under punkt 64 till Statens veterinärbakteriologiska anstalt: Avlöningar ett förslagsanslag av 462,700 kronor, dels under punkt 65 till Statens veterinärbakteriologiska anstalt: Omkostnader ett förslagsanslag av 255,000 kronor, dels ock under punkt 66 till Statens veterinärbakteriologiska anstalt: Inredning och utrustning ett reservationsanslag av 800,000 kronor.

Sedermera har Kungl. Maj:t i en den 5 mars 1943 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 129, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att för statens veterinärmedicinska anstalt dels fastställa personalförteckning och godkänna avlöningsstat, dels ock för budgetåret 1943/44 anvisa till avlöningar ett förslagsanslag av 502,300 kronor, till omkostnader ett förslagsanslag av 309,300 kronor samt till inredning och utrustning ett reservationsanslag av 700,000 kronor.

I samband härmed har utskottet till behandling förehaft följande inom riksdagen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

1) I: 213 av herr *Bondeson*, likalydande med II: 312 av herr *Liedberg*, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 129 måtte besluta att, med ändring av Kungl. Maj:ts förslag, omändra den nuvarande arvodestjänsten såsom konsulent i svinsjukdomar till en extra ordinarie befattning i lönegrad 24;

2) I: 220 av herr *Nilsson, Bror*, och herr *Gustavson*, likalydande med II: 320 av herrar *Hallagård* och *Pettersson* i Dahl, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 129 måtte besluta att, med ändring av Kungl. Maj:ts förslag, inrätta vid statens veterinärbakteriologiska anstalt en befattning såsom konsulent i fjäderfäsjukdomar med arvode av 5,000 kronor;

3) II: 336 av herr *Fast*, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 129 måtte göra ett uttalande att frågan om statens veterinärbakteriologiska anstalts ledning icke för närvarande bör avgöras.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionerna, får utskottet hänvisa till dessa.

Jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande den 6 februari 1942 tillkallades samma dag rektorn vid veterinärhögskolan, professorn G. Forssell, tillika ordförande, byråchefen för lagärenden i jordbruksdepartementet B. Fallén, professorn vid veterinärhögskolan A. Hjärre och medicinalrådet A. Alegren att såsom sakkunniga verkställa utredning och avgiva förslag rörande statens veterinärbakteriologiska anstalts organisation.

Med skrivelse den 16 december 1942 ha de sakkunniga överlämnat betänkande med förslag i ämnet. I fråga om viss del av utredningsuppdraget ha de sakkunniga haft gemensam överläggning med de sakkunniga rörande organisationen av den centrala förvaltningen för medicinal- och veterinärväsendet (medicinalstyrelseutredningen). Vid betänkandet funnos fogade särskilda yttranden rörande vissa delar av detsamma av professorn Hjärre och medicinalrådet Alegren. Över betänkandet ha yttranden avgivits av statskontoret, medicinalstyrelsen, lantbruksstyrelsen, riksräkenskapsverket, allmänna lönenämnden, styrelsen för veterinärhögskolan, lärarrådet vid högskolan, styrelsen för staten institut för folkhälsan, medicinalstyrelseutredningen samt styrelsen för svenska veterinärläkarföreningen.

Utvecklingen av anstaltens organisation m. m.

Den 9 april 1908 framlade Kungl. Maj:t (prop. nr 154) förslag om inrättande av en veterinärbakteriologisk anstalt, vilket förslag med vissa smärre jämkningar bifölls av riksdagen. Anstaltens första instruktion utfärdades den 2 oktober 1908 (nr 104). Därefter ha tre instruktioner avlöst varandra, utfärdade respektive den 19 november 1915 (nr 452), den 16 januari 1920 (nr 11) och den 29 juni 1926 (nr 392), av vilka den sistnämnda i väsentliga hänseenden sedermera ändrats genom av Kungl. Maj:t eller medicinalstyrelsen enligt Kungl. Maj:ts bemyndigande särskilt meddelade beslut.

Enligt samtliga nu omförmälda instruktioner skulle för anstalten finnas en föreståndare, som hade att ansvara för ordningen och arbetet inom de skilda laboratorierna m. m. Det ankom på honom att vid utförande av anbefallda undersökningar välja den undersökningsmetod, han fann lämpligast. Vid anstalten förordnade laboratorer och assistenter voro pliktiga att lämna föreståndaren allt biträde som påfordrades samt att verkställa de särskilda undersökningar och uppdrag, som anförtroddes dem.

Enligt 1920 års instruktion var anstalten uppdelad på en diagnostisk och en serologisk avdelning. Den 15 oktober 1937 utbröts från diagnostiska avdelningen och organiserades såsom en helt självständig avdelning ett tuberkuloslaboratorium under ledning av en avdelningsföreståndare. Därvid bestämdes att de befogenheter, som enligt 1926 års instruktion tillkommo föreståndaren för anstalten, såvitt gällde tuberkulosavdelningen skulle utövas av avdelningsföreståndaren. Anstalten kom härigenom att bestå av tre avdelningar, nämligen en helt självständig tuberkulosavdelning samt en diagnostisk och en serologisk avdelning. Endast de båda sistnämnda avdelningarnas ar-

bete leddes därefter av anstaltsföreståndaren med biträde av en laborator å vardera avdelningen. Den 1 juli 1938 tillkom en särskild avdelning för serodiagnostik av kastsjuka m. m., vilken utbröts ur den serologiska avdelningen. Anstaltens verksamhet kom sålunda därefter att vara uppdelad på fyra olika avdelningar.

Genom beslut den 11 november 1938 förordnade Kungl. Maj:t, att när dåvarande föreståndaren för anstalten den 16 november 1938 frånträtt sin befattning de åligganden, som jämlikt 1926 års instruktion åvilade föreståndaren, skulle i avvaktan på tillsättande av ny föreståndare ombesörjas av en nämnd på fyra personer. Jämlikt Kungl. Maj:ts uppdrag utfärdade medicinalstyrelsen därefter den 14 december 1938 dels instruktion för den sålunda tillsatta nämnden, dels ock instruktioner för avdelningsföreståndarna och redogöraren vid anstalten.

Sedermera förordnade Kungl. Maj:t genom beslut den 27 oktober 1939, att en av nämndens ledamöter tills vidare skulle i huvudsaklig överensstämmelse med ett av medicinalstyrelsen ingivet förslag fullgöra de arbetsuppgifter, som ankomme på anstaltens föreståndare. Tillika bestämde Kungl. Maj:t, att nämnden skulle utökas med ytterligare en ledamot med särskild sakkunskap rörande de smittsamma kreaturssjukdomarna.

I anslutning till Kungl. Maj:ts sistnämnda beslut fastställde medicinalstyrelsen den 22 december 1939 nu gällande instruktion för anstaltens nämnd, avdelningsföreståndare och redogörare ävensom för innehavaren av den vid anstalten från och med den 1 juli 1938 inrättade sekreterarbefattningen, vilken tillsatts den 1 april 1939. Sedermera har medicinalstyrelsen den 4 oktober 1941 fastställt särskilda instruktioner för avdelningsföreståndaren för anstaltens kastsjukeavdelning i dennes egenskap av föredragande hos medicinalstyrelsen i kastsjukeärenden, för den vid nämnda avdelning anställde konsulenten ävensom för anstaltens konsulent i svinsjukdomar.

Frågan om statens veterinärbakteriologiska anstalts organisation har tidigare varit föremål för utredning av fem för ändamålet med stöd av Kungl. Maj:ts bemyndigande den 15 oktober 1937 särskilt tillkallade sakkunniga, vilka den 17 juni 1939 avgåvo betänkande i ämnet, varöver ett flertal myndigheter och sammanslutningar efter remiss utlåtitt sig. Det med nämnda betänkande framlagda förslaget till omorganisation av verksamheten vid anstalten har emellertid icke föranlett någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd.

Dessa sakkunniga framlade även förslag till uppförande av nybyggnad för anstalten, och på grundval av detta jämte ytterligare verkställda utredningar avläts till 1939 års lagtima riksdag proposition angående anslag till nybyggnad för anstalten. För ändamålet anvisade riksdagen å kapitalbudgeten för budgetåret 1939/40 ett reservationsanslag av 1,000,000 kronor. Sedermera ha av riksdagen anvisats ytterligare anslag å tillhoppa 2,705,000 kronor.

De nya byggnaderna beräknas vara färdiga att i full utsträckning tagas i bruk omkring den 1 januari 1944.

Avdelningsindelningen och den vetenskapligt utbildade personalen m. m.

I propositionen lämnas redogörelser för anstaltens nuvarande organisation å sid. 4—6, för de sakkunnigas förslag till inre organisation av anstalten å sid. 7—27 samt för yttrandena å sid. 28—37, vartill utskottet får hänvisa.

Föredragande statsrådet har i förevarande del anfört och föreslagit följande:

»Frågan om en omorganisation av statens veterinärbakteriologiska anstalt har sedan flera år stått på dagordningen. Två utredningar ha verkställts i ämnet. För närvarande pågår uppförandet av nya byggnader åt anstalten. Dessa nya anläggningar beräknas bli färdiga att tagas i bruk vid årsskiftet 1943—44. Det nu föreliggande betänkandet innefattar förslag om dels en viss utvidgning av anstaltens verksamhet, dels inrättande av vissa därmed samt med inflyttningen i de nya anstaltslokalerna sammanhängande tjänster, dels ock en omreglering av personalens löner för att bringa dessa i bättre överensstämmelse med de inom andra liknande statliga institutioner tillämpade löneförmånerna.

Av de i ärendet hörda myndigheterna ha statskontoret och riksräkenskapsverket med hänsyn till det statsfinansiella läget samt den av staten för närvarande förda pris- och lönepolitiken i princip ställt sig avvisande till de framförda förslagen. Mot förslagen i och för sig ha i yttrandena — om man bortser från frågan om anstaltens ställning till medicinalstyrelsen — huvudsakligen endast anförts mindre väsentliga detaljerinringar.

Ett genomförande av en omorganisation i den omfattning som föreslagits i det nu framlagda betänkandet ingiver ur de synpunkter statskontoret och riksräkenskapsverket framfört givetvis starka betänkligheter. Att helt skjuta den föreliggande frågan om anstaltens omorganisation på framtiden kan jag å andra sidan icke förorda. De utvidgningar av anstaltens verksamhet som ifrågasätts i betänkandet äro huvudsakligen föranledda av de under senare år mer och mer stegrade kraven från jordbrukarnas och de praktiserande veterinärernas sida på kraftigare och mera effektivt bistånd vid bekämpandet av husdjurssjukdomarna samt vid husdjursbeståndets förbättrande. Med den nuvarande organisatoriska ramen för anstalten har det visat sig omöjligt för denna att fylla sin uppgift att lämna bistånd och upplysningar i den omfattning som påkallas. Till följd härav ha i icke ringa utsträckning begärda undersökningar måst avvisas. Genom den överbelastning av anstaltens arbetskrafter, som ägt rum för att kunna så långt som möjligt tillgodose jordbrukarnas och veterinärernas krav, har det vetenskapliga arbetet vid anstalten, vilket arbete är den andra av dess huvuduppgifter, i stor utsträckning måst åsidosättas. Det är uppenbarligen en uppgift av stor betydelse att i möjligaste mån stödja djurskötseln i landet samt förbättra förutsättningarna för densamma. Ur dessa synpunkter synes det mig nödvändigt, att anstalten får en sådan organisation att den kan fullgöra sina upp-

gifter. Vid fastställandet av anstaltens organisation bör därjämte beaktas att denna så ordnas, att möjligheter finnas att utan mera genomgripande rubbningar i grundprinciperna för organisationen vid behov utbygga den för att möta ytterligare stegrade krav på bistånd och hjälp vid djursjukdomarnas bekämpande. Hänsyn måste även tagas till att organisationen möjliggör vetenskapligt arbete vid anstalten.

Vad angår de föreslagna nya befattningarna vid anstalten äro vissa av dessa ofrånkomliga, då de sammanhånga med anstaltens inflyttning i de nya byggnaderna. Vissa befattningar torde även böra komma till stånd för att möjliggöra för anstalten att i anslutning till vad jag nyss anfört utföra sina uppgifter i folkförsörjningens tjänst.

Ehuru de lönegradsplaceringar för anstaltens befattningshavare, som de sakkunniga föreslagit, i stort sett torde överensstämma med vad i detta hänseende gäller beträffande motsvarande befattningshavare vid liknande institutioner inom statsförvaltningen, finner jag mig likväl i nuvarande statsfinansiella läge och med hänsyn till de riktlinjer för löne- och prispolitiken, som för närvarande uppdragits, icke kunna tillstyrka, att de sakkunnigas förslag i denna del nu genomföres. Emellertid synes mig denna fråga, så snart normala förhållanden inträda, böra upptagas till förnyat överbäggande.

Efter att sålunda ha angivit min principiella inställning till det föreliggande förslaget torde jag få övergå till att närmare redogöra för min uppfattning i de skilda organisations- och lönefrågorna.

Den plan, som de sakkunniga upplagt för anstaltens organisation med, förutom kansliet, tre avdelningar och två fristående laboratorier, finner jag lämplig. Denna indelning ansluter sig bättre än den nuvarande till de olika vetenskapliga områden, som beröras av anstaltens verksamhet. Att underställa de två fristående laboratorierna någon av de särskilda avdelningarna synes organisatoriskt sett icke ändamålsenligt, då föreståndarna å dessa avdelningar icke äga förutsättningar att behärska de frågor, som komma under bedömande på ifrågasvarande två laboratorier.

Vad angår antalet veterinära befattningshavare å de olika avdelningarna och deras placering i lönehänseende kan jag med hänsyn till vad förut anförts icke helt biträda de sakkunnigas förslag. Såsom de sakkunniga föreslagit bör i spetsen för varje avdelning stå en avdelningsföreståndare. En uppflyttning av dessa befattningar i lönegrad A 28 torde däremot nu icke böra genomföras. Liksom hittills böra två redan nu befintliga befattningar upptagas i lönegrad A 26. Emellertid torde avdelningsföreståndarna böra bibehållas vid de lönetillägg å 480 kronor som för närvarande utgå till dem. Den nya avdelningsföreståndarbefattningen synes böra placeras i lönegrad Eo 26. Laboratorsbefattningarna vid de två fristående laboratorierna torde tills vidare böra uppföras i lönegrad Eo 24. Av laboratorsbefattningarna å avdelningarna torde samtliga de föreslagna böra upptagas i den nya organisationen med undantag för laboratorsbefattningen å serologiska laboratoriet. Efter samråd med chefen för socialdepartementet förordar jag, att den av de sakkunniga ifrågasatta ändringen av den administrativa organi-

sationen vid anstalten och medicinalstyrelsen av kastsjukebekämpandet genomföres sålunda, att den å anstaltens stat uppförde konsulenten vid kastsjukelaboratoriet, vilken för närvarande är placerad i lönegrad Eo 24, överflyttas till medicinalstyrelsens stat. Beträffande löneställningen för laboratorerna å avdelningarna torde denna böra bestämmas till lönegrad Eo 24, med undantag för laboratorn å serodiagnostiska laboratoriet, vilken redan nu är upptagen i lönegrad Eo 26.

För de sakkunnigas förslag att ombilda arvodesbefattningen såsom svin-konsulent vid anstalten till en befattning i lönegrad Eo 24 kunna visserligen starka skäl åberopas, men med hänsyn till den korta tid ifrågavarande befattning funnits anser jag i likhet med statskontoret att med denna fråga bör kunna anstå ytterligare någon tid.

För närvarande finnas vid anstalten åtta assistenter, av vilka fem ha arvoden å 8,500 kronor samt de övriga tre arvoden å 5,900 kronor. De sakkunnigas förslag innebär, att å anstalten skulle finnas ett lika stort antal assistenter, vilka emellertid föreslagits skola upptagas såsom extra befattningshavare i 21 lönegraden. Enligt min mening synes vid den nu föreslagna omorganisationen antalet assistenter kunna begränsas till sex. Till en början synas nämligen laboratorerna å de fristående laboratorierna kunna reda sig utan biträde av assistent eller vid behov kunna få hjälp från assistent å något av anstaltens övriga laboratorier. I likhet med de sakkunniga finner jag vägande skäl tala för att assistenterna erhålla ställning såsom extra befattningshavare och därvid placeras i lönegrad Ex 21. Jag biträder sålunda förslaget härutinnan. För närvarande ha de lägre arvodestjänsterna endast med svårighet kunnat besättas, varför de i avsevärd utsträckning måst uppehållas av veterinärkandidater. Vilka olägenheter detta medför för anstaltens verksamhet torde icke närmare behöva utvecklas.

I likhet med de sakkunniga anser jag, att en institution av anstaltens storlek och med dess omfattande verksamhet fordrar en befattningshavare i chefsställning för utövande av den närmaste administrativa ledningen och övervakandet av att de skilda arbetsuppgifterna bliva behörigen och på ett ändamålsenligt sätt fullgjorda. Att förena föreståndarbefattningen och en av avdelningsföreståndarbefattningarna finner jag icke tillfredsställande. Denna anordning skulle nämligen enligt vad erfarenheterna vid anstalten givit vid handen medföra en alltför stor arbetsbörda för anstaltschefen. Det är ock att märka, att det icke alltid torde vara möjligt att bland avdelningsföreståndarna finna en person med för chefsbefattningen lämpliga kvalifikationer.

De sakkunniga ha såsom förut nämnts föreslagit, att innehavaren av chefsbefattningen vid anstalten placeras i lönegrad C 7. Med hänsyn till den ansvarsfulla ställning som tillkommer chefen för en statsinstitution med så omfattande och skiftande verksamhet samt så avsevärd personal som anstalten finner jag mig böra i likhet med allmänna lönenämnden tillstyrka den sålunda föreslagna lönegradsplaceringen. Chefsbefattningens innehavare torde i enlighet med de sakkunnigas förslag böra förordnas på en tid av sex år i sänder samt benämnas professor.

Givet är, att inrättandet av en befattning såsom konsulent i fjäderfä- och pälsdjurssjukdomar vid anstalten skulle vara till stort gagn för höns- och pälsdjursuppfödarna. Emellertid finner jag mig med hänsyn till vad jag förut anfört i nuvarande läge icke kunna tillstyrka inrättandet av en sådan befattning.

Befattningen såsom serumkontrollant torde såsom de sakkunniga föreslagit tills vidare böra bibehållas vid anstalten.

Vad angår Vindelns serumdepå synes denna kunna indragas med hänsyn till att försäljningen av ifrågakommande bakteriologiska preparat torde kunna ordnas på annat sätt utan särskild kostnad för statsverket.

Vad de sakkunnigas majoritet anfört och föreslagit rörande undervisnings-skyldighet för anstaltens befattningshavare vid veterinärhögskolan föranleder icke någon erinran från min sida. De erinringar som kommit till uttryck i lärarkollegiets vid högskolan yttrande finner jag i likhet med högskolans styrelse överdrivna. De av de sakkunniga i fråga om undervisningen framlagda förslagen anser jag väl avvägda och ägnade att tillgodose den veterinära undervisningen.

Innan jag övergår till att redogöra för de sakkunnigas förslag rörande bi-trädespersonalens organisation och löneställning, torde jag få behandla den av de sakkunniga berörda frågan om i vilken utsträckning anstalten bör syssla med vattenkontrollen. Med hänsyn till vad i yttrandena anförts synes mest ändamålsenligt, att anstalten erhåller behörighet att verkställa undersökningar rörande brunnsvattens lämplighet för användning av såväl människor som djur. Däremot torde bestämmelserna om behörighet att verkställa dylika undersökningar såvitt angår vattenledningsvatten böra förbli oförändrade. Något påvisbart behov torde för närvarande icke föreligga för att anstalten erhåller behörighet att även verkställa undersökningar rörande vattenledningsvatten.»

Av den verkställda utredningen synes framgå, att statens veterinärbakteriologiska anstalt med sin nuvarande organisation icke är i stånd att tillhandagå jordbrukarna och veterinärerna samt utföra vetenskapligt arbete i den utsträckning, som erfordras för att uppfylla de senare årens starkt ökade krav på anstalten om bistånd och hjälp vid djursjukdomarnas bekämpande. Ur flera av föredragande statsrådet närmare utvecklade synpunkter synes det jämväl utskottet nödvändigt, att anstalten med det snaraste får en sådan effektiv organisation att den kan på ett tillfredsställande sätt fullgöra sina viktiga uppgifter i folkförsörjningens tjänst. Med hänsyn härtill och trots att det statsfinansiella läget manar till största möjliga sparsamhet, anser utskottet i likhet med föredraganden, att frågan om anstaltens omorganisation icke bör skjutas på framtiden.

Med avseende på de skilda organisations- och lönefrågor, som behandlats i detta avsnitt av propositionen, kan utskottet i huvudsak ansluta sig till vad föredraganden anfört och föreslagit. Sålunda synes i rådande budgetsituation de sakkunnigas förslag till lönegradsplaceringar för anstaltens befattnings-

Utskottet.

havare icke böra genomföras för närvarande. Planen för anstaltens inre organisation med, förutom kansliet, tre avdelningar och två fristående laboratorier biträdades av utskottet. Mot antalet veterinära befattningshavare på de olika avdelningarna och laboratorierna samt dessas placering i lönehänseende enligt propositionen finner utskottet icke anledning till erinran. De i ämnet väckta motionerna föranleda emellertid utskottet att här något närmare beröra ett par spörsmål. I de likalydande motionerna I: 213 och II: 312 hemställes i enlighet med de sakkunnigas förslag, att den nuvarande arvodesbefattningen såsom svinkonsulent vid anstalten måtte ombildas till en befattning i lönegrad Eo 24. Såsom motionärerna framhållit kunna starka skäl åberopas härför — icke minst det att tryggare anställningsvillkor än nu böra beredas innehavaren för undvikande av onödigt ombyte av konsulent. Liksom föredraganden anser dock utskottet, att denna fråga bör kunna anstå ytterligare någon tid. Vidare har i anslutning till sakkunnigförslaget spörsmålet om inrättande av en befattning såsom konsulent i fjäderfäsjukdomar vid anstalten framförts i motionen I: 220 och den likalydande motionen II: 320. Oaktat en dylik befattning skulle vara till stort gagn för hönsuppfödarna, har föredraganden i nuvarande läge icke kunnat tillstyrka de sakkunnigas förslag härutinnan. Enligt utskottets mening bör emellertid förslaget tagas under förnyad prövning så snart förhållandena det medgiva.

Biträdespersonalen vid anstaltens avdelningar och laboratorier m. m.

Utskottet.

Beträffande redogörelser för den nuvarande organisationen hänvisas till propositionen sid. 40—48, för de sakkunnigas förslag till sid. 48—64 och för yttrandena till sid. 65.

Föredragande statsrådet har härom anfört och föreslagit följande:

»Såsom av den föregående redogörelsen framgår innebär sakkunnigförslaget i fråga om biträdespersonalen vid anstaltens skilda avdelningar och laboratorier ävensom viss för anstalten gemensam personal en mindre utökning av antalet befattningshavare i förhållande till nuvarande organisation. Denna personalökning är främst betingad av de särskilda göromål, som tillkomma vid inflyttningen i de nya institutionsbyggnaderna. Även om vid den rationalisering av verksamheten, som möjliggöres genom anstaltens centrala förläggning till tidsenliga lokaler, arbetskraft i viss utsträckning kan inbesparas, lär det uppvägas av att den vidgade omfattningen av anstaltens arbetsuppgifter i sin tur medför behov av ökad personal. Med avseende å antalet av de sakkunniga föreslagna befattningar för här ifrågavarande personal synes sålunda i huvudsak intet vara att erinra. Ehuru jag finner den av de sakkunniga förordade lönegradsplaceringen i huvudsak väl avvägd och avpassad i överensstämmelse med för vederbörande befattningar gällande principer, anser jag mig emellertid icke i rådande statsfinansiella läge kunna biträda densamma, såvitt därigenom avses en uppflyttning av nuvarande be-

fattningshavare utan att deras arbetsuppgifter samtidigt förändras. Såvitt gäller nyinrättade tjänster lära desamma icke heller nu böra upptagas å ordinarie stat.

För närvarande finnes vid anstalten endast en befattning såsom första laboratoriebiträde, placerad i lönegrad Eo 11. I likhet med de sakkunniga finner jag antalet dylika befattningar böra ökas till fyra med hänsyn till vikten av att anstalten erhåller biträdespersonal med erforderlig kompetens för mera ansvarsfyllda och kvalificerade uppgifter. Ifrågavarande befattningar torde böra placeras såsom extra ordinarie. Nyss anförda skäl tala även för en utökning av antalet befattningar såsom laboratoriebiträde i 7 lönegraden. Vid anstalten finnas för närvarande endast tre befattningar av sist angiven beskaffenhet varav en i lönegrad A 7 och två i lönegrad Eo 7. Jag anser mig emellertid icke nu kunna tillstyrka, att sistnämnda befattningar ökas med mer än fem, vilka tills vidare torde böra placeras såsom extra ordinarie. Med tillkomsten av i det föregående avhandlade laboratoriebiträdesbefattningar förutsätter jag att det skall bli möjligt att i motsvarande mån indraga befattningar inom den vid anstalten för närvarande förefintliga lägre tekniska biträdespersonalen.

Vad angår den vid förläggningen till de nya institutionsbyggnaderna erforderliga maskin- och värmeledningspersonalen har jag ingen annan erinran mot de sakkunnigas förslag än att befattningen såsom maskinmästare av 3:e klass tills vidare synes böra upptagas såsom extra ordinarie. För inrättande av en befattning såsom tillsyningsman för djurvården finner jag de sakkunniga ha framlagt starka skäl och biträder sålunda förslaget här-om. Nämnde befattningshavare torde böra placeras i lönegrad Eo 10. Jag ansluter mig jämväl till förslaget om inrättande av befattningar såsom gårds-karl, nattvakt och telefonist. Ingen av sistnämnda befattningar torde dock nu böra uppföras å ordinarie stat.

I anslutning till vad jag tidigare anfört i fråga om konsulentbefattningen å anstaltens kastsjukeavdelning torde det å nämnda avdelning för närvarande placerade kanslibiträdet i lönegrad Eo 7 böra överflyttas till medicinalstyrelsens stat.

En för närvarande vakant kontorsbiträdesbefattning vid anstalten i lönegrad A 4 torde lämpligen böra indragas redan från och med den 1 juli 1943.»

Med avseende på biträdespersonalen vid anstalten har föredragande statsrådet tillstyrkt en mindre utökning av antalet befattningshavare, vilken ansetts erforderlig på grund av den vidgade omfattningen av anstaltens arbetsuppgifter. Den av de sakkunniga förordade lönegradsplaceringen har föredraganden däremot i rådande statsfinansiella läge icke ansett sig kunna biträda, såvitt därigenom avsetts en uppflyttning av nuvarande befattningshavare utan att deras arbetsuppgifter samtidigt förändras. Vad föredraganden i enlighet härmed föreslagit föranleder ingen utskottets erinran.

Utskottet.

Anstaltens kansli.

Redogörelser för den nuvarande organisationen, de sakkunnigas förslag och yttrandena återfinnas i propositionen sid. 67—68, resp. 68—70 och 71—72.

Föredragande statsrådets yttrande är av följande lydelse:

»I anslutning till vad jag tidigare anfört rörande min inställning till att i nuvarande läge förändra befattningshavarnas lönegradsplacering finner jag mig icke kunna tillstyrka förslaget om sekreterarbefattningens uppflyttning från lönegrad Eo 24 till A 26. Det i förenämnda utredning från medicinalstyrelsen framförda förslaget att förändra sekreterarbefattningen till en kamrerar- och kassörsbefattning och samtidigt indraga redogörarbefattningen torde icke nu kunna upptagas till slutlig prövning, då detta förslag förutsätter inrättande av en särskild tjänst i medicinalstyrelsen med uppgift att biträda samtliga laboratorier. Närmare förslag om denna befattning föreligger för närvarande icke. Med hänsyn till det anförda anser jag, att någon ändring i frågan om sekreterar- och redogörarbefattningarna vid anstalten icke nu bör vidtagas.

Beträffande biträdespersonalen å anstaltens kansli synes någon mera betydande förändring icke påkallad. Liksom för närvarande torde sålunda å kansliet böra vara placerade såsom ordinarie befattningshavare en kontorist i lönegrad A 9 och ett kontorsbiträde i lönegrad A 4. Därjämte torde böra å kansliet finnas ett kontorsbiträde i lönegrad Eo 4. Vid ett genomförande av det av medicinalstyrelsens organisationsavdelning framlagda förslaget beträffande kansliet torde emellertid vissa möjligheter kunna föreligga att indraga en skrivbiträdesbefattning, som för närvarande är knuten till kansliet.»

Utskottet.

Kungl. Maj:ts förslag beträffande kanslipersonalens vid anstalten antal och lönegradsplaceringar, som icke innebär någon mera betydande förändring, tillstyrkes av utskottet.

Anstaltens administrativa ledning.

I fråga om redogörelser för den nuvarande organisationen (sid. 72), de sakkunnigas förslag (sid. 72—78) och yttrandena (sid. 78—81) hänvisas till angivna sidor i propositionen.

Föredragande statsrådet har härutinnan anfört följande:

»Såsom framgår av det anförda har ett flertal olika förslag angående anstaltens administrativa organisation varit under diskussion såväl bland de sakkunniga själva som i de avgivna yttrandena. Uppenbart är att denna fråga kan vara föremål för delade meningar beroende på den utgångspunkt från vilken man ser detta spörsmål. Att träffa ett avgörande som tillgodoser samtliga önskemål i frågan är givetvis icke möjligt. Enligt min mening bör här väljas den lösning av problemet som bäst tillgodoser den veterinärmedicinska

vetenskapens och djurägarnas intressen. Härigenom lämnas anstalten den säkraste möjligheten att fullgöra sina betydelsefulla uppgifter. I likhet med de sakkunniga anser jag, att valet står mellan att bibehålla den nuvarande ordningen, d. v. s. att anstalten förblir under medicinalstyrelsens ledning, eller att låta anstalten erhålla en självständigare ställning med egen styrelse. Även i yttrandena har denna frågeställning varit den mest framträdande. De skilda meningarna på denna punkt ha i yttrandena vägt ganska jämnt. För egen del är jag av den uppfattningen att det för anstaltens arbete och framtida utveckling måste vara mest ändamålsenligt och rationellt att densamma erhåller en självständig ställning. Anstalten får då möjligheter att arbeta snabbara och under mindre tyngande former än de, som följa därav att en mängd frågor av större eller mindre betydelse måste underställas medicinalstyrelsens prövning. Det torde även vara satt utom varje tvivel att en särskild styrelse för anstalten skulle kunna på ett mera effektivt sätt handha ledningen av anstaltens verksamhet än medicinalstyrelsen, vilken i den mån anstaltens verksamhet utvidgas måste få allt svårare att behärska anstaltens olika frågor och problem. En styrelse av den sammansättning, som de sakkunniga föreslagit, kommer även att kunna ge starka impulser och uppslag på olika områden till gagn för anstaltens arbetare. Det torde icke möta något hinder att oaktat anstalten erhåller en friare ställning i förhållande till medicinalstyrelsen i de hänseenden sådant finnes önskvärt samordna anstalten med olika statliga institutioner av liknande beskaffenhet. Särskilt torde genom gemensam upphandling för ifrågakvarande institutioner mycket stå att vinna. Ett dylikt samordnande kan finnas lämpligt även beträffande andra institutioner än de som äro underställda medicinalstyrelsen. Denna fråga synes emellertid böra ses i ett större sammanhang än medicinalstyrelseutredningen berört. De farhågor, som reservanten bland de sakkunniga framfört för att den nu ifrågasatta organisationen skulle kunna verka hindrande vid bekämpandet av de smittsamma husdjurssjukdomarna, finner jag knappast befogade. Det bör nämligen åligga anstalten, såsom ock de sakkunniga framhållit, att lämna medicinalstyrelsen allt det biträde med undersökningar av skilda slag, som styrelsen finner sig böra påkalla.

Vad angår anstaltens vetenskapliga verksamhet torde denna utan tvivel bliva bäst tillgodosedd, därest i spetsen för anstalten står en styrelse med anknytning till den andra veterinärmedicinska forskningsanstalten i landet, veterinärhögskolan. I fråga om denna del av anstaltens verksamhet torde medicinalstyrelsen icke äga möjligheter att på samma sätt som en styrelse med representanter för vetenskap och praktiskt jordbruk verka främjande på anstaltens vetenskapliga arbete.

Vid övervägande av de skilda synpunkter, som kunna läggas på förevarande fråga, har jag såsom framgår av vad jag nu anfört kommit till den uppfattningen, att anstaltens uppgifter att bidra till bekämpande av husdjurssjukdomarna och befordra husdjursskötseln i landet samt idka vetenskaplig forskning på dessa områden bäst kommer att befrämjas, därest de sakkunnigas förslag genomföres.

Beträffande styrelsens sammansättning torde de sakkunnigas förslag i hudsak kunna följas. I styrelsen bör sålunda bland annat ingå chefen för medicinalstyrelsens veterinärbyrå, varigenom ett nära samarbete kommer till stånd mellan anstalten och medicinalstyrelsen.»

Utskottet.

Föredragande statsrådet har tillstyrkt de sakkunnigas förslag, att anstalten, som för närvarande i administrativt hänseende lyder direkt under medicinalstyrelsen, skall i fortsättningen bliva fri i förhållande till nämnda styrelse och i stället stå under ledning av en utav Kungl. Maj:t tillsatt styrelse. I de över sakkunnigförslaget avgivna yttrandena ha skilda meningar uttalats och närmast gällt frågan om anstalten skall förbli underordnad medicinalstyrelsen eller erhålla en självständigare ställning med egen styrelse. Föredraganden har vid sitt ståndpunktstagande framhållit bland annat, att det för anstaltens arbete och framtida utveckling måste vara mest ändamålsenligt och rationellt att de sakkunnigas förslag nu genomföres. Enligt motionen II: 336 bör frågan om anstaltens ledning anstå tills medicinalstyrelseutredningen slutfört sitt arbete. När utskottet övervägt förevarande spörsmål, har utskottet liksom föredraganden utgått ifrån att anstaltens administrativa organisation bör så ordnas att möjligheterna för anstalten att fullgöra sina stora uppgifter bäst befordras. Därvid har det syntts utskottet angeläget att söka undanröja den belastning i arbetet vid anstalten, som uppstått genom att en med åren ökad mängd frågor av större eller mindre betydelse måst underställas medicinalstyrelsens prövning. Anstaltens verksamhet synes utskottet ha sådan omfattning och karaktär att den tarvar en fristående ledning, som odelat kan ägna sig åt anstalten och giva impulser och uppslag på hithörande områden. Rent principiellt synes det utskottet vara i sin ordning att en institution som den här avhandlade icke i onödan betages den självständighet och frihet, som säkerligen utgör en viktig förutsättning för ett framgångsrikt arbete. De synpunkter å andra sidan, som anförts till stöd för fortsatt anknytning av anstalten till medicinalstyrelsen, torde mycket väl kunna tillgodoses genom det samarbete, som förutsättes här liksom mellan statsinstitutioner i allmänhet. Medicinalstyrelsens verksamhetsfält synes för övrigt vara så vittomfattande att en beskärning av detta genom anstaltens frikoppling bör gagna jämväl dess arbete. Såvitt utskottet kunnat finna föreligga icke tillräckliga skäl att bibehålla den nuvarande administrativa anordningen eller att uppskjuta frågans avgörande såsom påyrkats i förutnämnda motion. Liksom föredraganden ansluter sig utskottet till de sakkunnigas förslag.

Anstaltens benämning.

Redogörelser för de sakkunnigas förslag och yttrandena återfinnas å sid. 82 i propositionen.

Föredragande statsrådet har i likhet med de sakkunniga funnit anstaltens nuvarande benämning mindre tillfredsställande. Med hänsyn till vad i yttrandena anförts syntes benämningen statens veterinärmedicinska anstalt va-

ra den lämpligaste. Denna benämning borde komma till användning redan från och med nästa budgetår.

Den föreslagna ändrade benämningen på anstalten — statens veterinärmedicinska anstalt — synes utskottet vara att föredraga framför den nuvarande, varför densamma tillstyrkes.

Utskottet.

Kostnader.

Utredningen härom lämnas å sid. 83—95 i propositionen.

Föredragande statsrådet har beträffande kostnaderna anfört och föreslagit följande:

»Ett genomförande av den av mig förordade personalorganisationen samt anstaltens förläggning till de nya institutionsbyggnaderna kommer att föranleda en ökning av anslagsbehoven i förhållande till vad som nu gäller beträffande såväl avlöningar som omkostnader.

Vad först angår *avlöningarna* torde jag få erinra om att jag i det föregående funnit mig böra föreslå inrättandet av ett antal nya tjänster vid anstalten. Samtidigt har jag förordat överflyttning av bland annat en konsulentbefattning till medicinalstyrelsen ävensom indragning av en för närvarande vakant kontorsbiträdesbefattning. Den personalförteckning för den omorganiserade anstalten som behöver föreläggas riksdagen för godkännande skulle med hänsyn till de av mig tillstyrkta förslagen komma att erhålla följande utseende.

Personalförteckning.

Befattning

Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat.

1 föreståndare	C 7
2 avdelningsföreståndare	A 26
1 kontorist	A 9
1 vaktmästare, tillika preparator	A 8
1 kanslibitråde	A 7
1 laboratoriebiträde	A 7
1 stallförman	A 7
1 vaktmästare	A 7
4 kontorsbiträden	A 4

Extra ordinarie tjänstemän i högre lönegrad än 20.

1 avdelningsföreståndare	Eo 26
1 laborator	Eo 26
5 laboratorer	Eo 24
1 sekreterare	Eo 24.

Med den av mig förordade personaluppsättningen torde — för helt budgetår räknat — anslagsanvisningen till avlöningar vid anstalten böra beräknas på följande sätt.

Anslagsposten avlöningar till ordinarie tjänstemän synes böra uppföras med i runt tal 72,900 kronor och anslagsposten arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, med 18,060 kronor. Sistnämnda belopp avser *dels* arvoden till en konsulent i svinsjukdomar å 10,000 kronor, en serumkontrollant å 4,000 kronor, en redogörare å 2,700 kronor samt en var av de i lönegrad A 26 placerade avdelningsföreståndarna å 480 kronor, *dels ock* vikariatersättningar å förslagsvis 400 kronor. Anslagsposten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal är i gällande avlöningsstat för anstalten upptagen med 274,100 kronor. Vid bifall till vad jag tidigare anfört med avseende å den icke-ordinarie personalen vid anstalten skulle anslagsposten behöva höjas med i runt tal 99,500 kronor eller till 373,600 kronor, vilket sistnämnda belopp emellertid för utjämning av avlöningsanslagets slutsumma torde böra uppräknas till 373,640 kronor. För rörligt tillägg bör slutligen beräknas 62,600 kronor.

Med nu angivna uppskattning av medelsbehovet för ifrågavarande ändamål skulle anstaltens avlöningsstat för helt budgetår räknat erhålla följande utseende.

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	72,900
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	»	18,060
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	»	373,640
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	62,600

Summa kronor 527,200.

I förhållande till gällande avlöningsstat för anstalten innebär den sålunda föreslagna avlöningsstatens slutsumma en ökning med 64,500 kronor.

Såsom jag tidigare anfört beräknas emellertid de nya institutionsbyggnaderna icke bliva färdigställda förrän vid årsskiftet 1943—44. Den förordade personalorganisationen synes därför — med undantag för viss maskinpersonal, vartill jag torde få återkomma i det följande — böra genomföras först från och med den 1 januari 1944. De i det föregående verkställda beräkningarna beträffande anstaltens avlöningsanslag torde alltså endast böra läggas till grund för en uppskattning av medelsbehovet under senare hälften av nästkommande budgetår. För tiden 1 januari—30 juni 1944 torde sålunda i enlighet härmed för ändamålet böra beräknas ett belopp av $\left(\frac{527,200}{2} =\right)$

263,600 kronor, varav 36,450 kronor till avlöningar till ordinarie tjänstemän, 9,030 kronor till arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, 186,820 kronor till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal samt 31,300 kronor till rörligt tillägg. I anslutning härtill torde den

förut återgivna personalförteckningen endast böra fastställas att gälla från och med den 1 januari 1944.

De av anstaltens nämnd för tiden 1 juli—31 december 1943 verkställda beräkningarna av medelsbehovet i förevarande avseende, till vilka medicinalstyrelsen anslutit sig, avvika såsom av den föregående redogörelsen framgår i huvudsak endast såvitt gäller posten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal från medelsanvisningen för innevarande budgetår. Sistnämnda post utvisar sålunda en ökning med omkring 11,000 kronor i förhållande till motsvarande post i gällande avlöningsstat, beräknad för halva budgetåret. Mot nu ifrågavarande anslagsberäkningar har jag ingen erinran såvitt gäller anslagsposterna avlöningar till ordinarie tjänstemän samt arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t. Den förra posten torde alltså böra beräknas till 29,100 kronor och den senare till 43,200 kronor. Med avseende å anslagsposten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, som för halvt budgetår räknat för närvarande uppgår till 137,050 kronor, finner jag en höjning motiverad med hänsyn till behovet av ytterligare tillfällig arbetskraft. Jag anser mig emellertid ej kunna tillstyrka, att icke-ordinarieposten med anledning härav ökas med mer än i runt tal 6,000 kronor. Härigenom lära de mest trängande behoven i förevarande avseende kunna tillgodoses. Förslaget om inrättande av en befattning såsom maskinmästare av 3:e klass ävensom av en befattning såsom eldare av 2:a klass redan från och med den 1 november 1943 finner jag mig vidare böra biträda. Såsom jag tidigare anfört synes emellertid den förstnämnda befattningen tills vidare böra placeras i lönegrad Eo 10. Eldarbefattningen torde i likhet med vad anstaltsnämnden föreslagit böra hänföras till lönegrad Eo 5. Härav föranledes en ytterligare uppräknig under icke-ordinarieposten med omkring 1,150 kronor. För avlöningar till övrig icke-ordinarie personal torde i enlighet härmed för första hälften av nästa budgetår medelsåtgången böra beräknas till $(137,050 + 6,000 + 1,150 =)$ 144,200 kronor. Med beaktande av vad nu sagts torde slutligen posten rörligt tillägg böra upptagas med 22,200 kronor.

För tiden 1 juli—31 december 1943 skulle följaktligen anslagsbehovet till avlöningar vid anstalten komma att utgöra $(29,100 + 43,200 + 144,200 + 22,200 =)$ 238,700 kronor.

I enlighet med vad jag i det föregående anfört skulle medelsbehovet för hela nästa budgetår till avlöningar vid anstalten uppgå till $(263,600 + 238,700 =)$ 502,300 kronor, vilket i förhållande till innevarande budgetår innebär en höjning med 39,600 kronor. Följande avlöningsstat för anstalten skulle behöva fastställas för nästa budgetår.

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	65,500
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i>	»	52,230
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	»	331,070
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	53,500

Summa kronor 502,300.

Vad angår anstaltens omkostnader komma genom inflyttningen i de nya institutionsbyggnaderna vissa utgifter att bortfalla, för vilkas bestridande medel upptagits i nuvarande stat. Samtidigt tillkomma emellertid utgifter för nya ändamål. Med hänsyn härtill blir det såsom de sakkunniga anfört erforderligt att vidtaga en teknisk omläggning av nuvarande omkostnadsstat. Mot vad de sakkunniga i sådant hänseende föreslagit har jag ej funnit anledning till erinran.

Med avseende å den av de sakkunniga beräknade medelsåtgången under de skilda omkostnadsposterna synas dock vissa begränsningar böra vidtagas. Anslagsposten sjukvård m. m. torde sålunda kunna reduceras med 1,000 kronor till 2,000 kronor. Posten reseersättningar torde vid bortfallande av befattningen såsom konsulent i fjäderfä- och pälsdjurssjukdomar kunna nedsättas med 3,700 kronor till 3,300 kronor. Anslagsposten till expenser bör vidare enligt mitt förmenande nedsättas med 1,100 kronor till 160,500 kronor, varav ett belopp av 136,000 kronor avses för bränsle, lyse och vatten samt 24,500 kronor för övriga expenser. Posten publikationstryck synes icke böra upptagas till högre belopp än 700 kronor, vilket i förhållande till sakkunnigförslaget innebär en minskning med 500 kronor. Vad slutligen beträffar anslagsposten övriga utgifter har jag ingen annan erinran mot de sakkunnigas beräkningar av medelsbehovet än att delposten till förbrukningsartiklar synes kunna sänkas med 10,700 kronor till 65,000 kronor. Till övriga utgifter bör alltså beräknas ett belopp av 204,100 kronor.

Vid bifall till vad jag sålunda förordat erfordras för helt budgetår ett omkostnadsanslag av $(2,000 + 3,300 + 160,500 + 700 + 204,100 =)$ 370,600 kronor, vilket jämfört med gällande omkostnadsstat för anstalten innebär en ökning med 115,600 kronor. Med hänsyn till vad jag tidigare anfört rörande tidpunkten för anstaltens förläggning till de nya byggnaderna torde alltså till omkostnader vid anstalten för tiden 1 januari—30 juni 1944 böra beräknas ett belopp av $\left(\frac{370,600}{2} =\right)$ 185,300 kronor.

För tiden 1 juli—31 december 1943 har nämnden såsom förut nämnts beräknat medelsbehovet för omkostnader till 130,550 kronor, vilket i förhållande till anslagsanvisningen för motsvarande tid innevarande budgetår innebär en ökning med 3,050 kronor. Med avseende å nämndens beräkningar har jag ingen annan erinran än att posten sjukvård m. m. synes böra minskas med 500 till 1,000 kronor, delposten övriga expenser med 1,000 till 8,000 kronor samt delposten förbrukningsmaterialier med 5,000 till 32,500 kronor. Till omkostnader torde alltså för tiden 1 juli—31 december 1943 böra beräknas i runt tal 124,000 kronor.

I enlighet med vad nu anförts synes omkostnadsanslaget för hela budgetåret 1943/44 behöva upptagas med $(185,300 + 124,000 =)$ 309,300 kronor eller ett 54,300 kronor högre belopp än det för löpande budgetår anvisade omkostnadsanslaget.»

Såsom föredragande statsrådet anført kommer den av utskottet tillstyrkta personalorganisationen samt anstaltens förläggning till de nya institutionsbyggnaderna att föranleda en ökning av anslagsbehoven i förhållande till vad som nu gäller beträffande såväl avlöningar som omkostnader. Avlöningsstatens slutsumma beräknas i anslutning till upprättat förslag till ny personalförteckning för helt budgetår uppgå till 527,200 kronor. Med hänsyn till att den nya personalorganisationen skall träda i funktion först den 1 januari 1944, då nybyggnaderna beräknas vara färdigställda, stannar medelsbehovet till avlöningar för nästa budgetår vid 502,300 kronor, innebärande i jämförelse med gällande avlöningsstat en ökning med 39,600 kronor. Jämväl omkostnadsanslaget kommer att stiga och uppskattas för helt budgetår till 370,600 kronor. För nästa budgetår anses emellertid anslaget ifråga med hänsyn till tidpunkten för byggnadernas färdigställande icke behöva uppföras med större belopp än 309,300 kronor eller med en höjning av 54,300 kronor.

Mot berörda avlönings- och omkostnadsberäkningar har utskottet ingen erinran att framställa.

Utskottet.

Anslag till inredning och utrustning.

Beträffande utredningen i denna del hänvisas till propositionen sid. 98—103.

Föredragande statsrådet har härom anført och föreslagit följande:

»Då anstaltens nybyggnader beräknas bli färdiga under hösten 1943, synas medel för byggnadernas inredning och utrustning nu böra äskas av riksdagen. Efter granskning av de olika kostnadsberäkningar som verkstälts i ärendet har jag funnit mig böra förorda, att kostnaderna i huvudsaklig anslutning till byggnadsstyrelsens förslag beräknas till 780,000 kronor. I likhet med medicinalstyrelsen och byggnadsstyrelsen anser jag, att med anskaffandet av instrument och apparatur för en sammanlagd kostnad av omkring 74,000 kronor kan anstå till ett senare budgetår. Med hänsyn härtill och efter frånräkande av det belopp å 4,000 kronor, som redan i annan ordning ställts till anstaltens förfogande för inköp i utlandet av vissa instrument m. m., skulle alltså för nästa budgetår erfordras en medelsanvisning av (780,000 — 74,000 — 4,000 =) i runt tal 700,000 kronor till inredning och utrustning av anstaltsbyggnaderna. Detta belopp torde böra äskas å riksstaten i form av ett särskilt reservationsanslag. Jag förutsätter, att alla åtgärder komma att vidtagas, vilka kunna visa sig möjliga och lämpliga i syfte att nedbringa ifrågavarande kostnader.»

Kungl. Maj:ts beräkningar rörande medelsbehovet för anslag till inredning och utrustning av anstaltens nybyggnader, vilka förväntas bli färdiga under hösten 1943, föranleda ingen utskottets erinran. Liksom föredragande statsrådet förutsätter emellertid utskottet, att alla åtgärder komma att vidtagas, vilka kunna visa sig möjliga och lämpliga i syfte att nedbringa ifrågavarande kostnader.

Utskottet.

Hemställan.

Utskottet. Under åberopande av vad i det föregående anförts, hemställer utskottet,

A. att riksdagen må, med bifall till förevarande proposition,

1) för statens veterinärmedicinska anstalt, med tillämpning från och med den 1 januari 1944, fastställa följande

Personalförteckning.

Befattning Lönegrad

Tjänstemän å ordinarie stat.

1 föreståndare	C 7
2 avdelningsföreståndare	A 26
1 kontorist	A 9
1 vaktmästare, tillika preparator	A 8
1 kanslibiträde	A 7
1 laboratoriebiträde	A 7
1 stallförmän	A 7
1 vaktmästare	A 7
4 kontorsbiträden	A 4

Extra ordinarie tjänstemän i högre lönegrad än 20.

1 avdelningsföreståndare	Eo 26
1 laborator	Eo 26
5 laboratorer	Eo 24
1 sekreterare	Eo 24;

2) godkänna följande avlöningsstat för statens veterinärmedicinska anstalt, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor 65,500
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i> ..	» 52,230
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	» 331,070
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	» 53,500

Summa kronor 502,300;

3) för budgetåret 1943/44 å driftbudgeten under nionde huvudtiteln anvisa

a) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Avlöningar* ett *förslagsanslag* av kronor 502,300;

b) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Omkostnader* ett *förslagsanslag* av kronor 309,300;

c) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Inredning och utrustning* ett *reservationsanslag* av kronor 700,000.

B. att motionerna I: 213 och II: 312, likalydande, I: 220 och II: 320, likalydande, samt II: 336 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 11 maj 1943.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit

från första kammaren: herrar *Tjällgren, Carl Edmund Eriksson, Granath, Gabrielson, Alfred Andersson, Jacob Hansson, Näslund* och *Bondeson*; samt

från andra kammaren: herrar *Andersson i Löbbo, Liedberg, Andersson i Tungelsta, Gustafson i Vimmerby, Ericsson i Sörsjön, Mäler, Carlström* och *Lundbom*.

Reservationer

dels av herrar *Tjällgren, Granath, Gabrielsson, Alfred Andersson, Bondeson, Liedberg* och *Lundbom*, vilka ansett, att utskottets motivering och hemställan i nedan angivna delar bort ha följande lydelse:

(Avdelningsindelningen och den vetenskapligt utbildade personalen m. m)

»Av den verkställda — — — (lika med utskottet) — — — ombyte av konsulent. Då utskottet icke i likhet med föredraganden finner det lämpligt, att denna fråga uppskjutes ytterligare någon tid, anser sig utskottet böra i enlighet med motionärernas hemställan tillstyrka, att sagda befattning i samband med anstaltens förestående omorganisation upptages i föreslagen lönegrad Eo 24. Vidare har i — — — (lika med utskottet) — — — förhållandena det medgiva.»

(Kostnader.)

»Såsom föredragande statsrådet — — — (lika med utskottet) — — — av 54,300 kronor.

Mot berörda avlönings- och omkostnadsberäkningar har utskottet ingen annan erinran att framställa än att vissa jämkningar i avlöningsstaten för-
anledas av vad utskottet ovan föreslagit om att i personalförteckningen för
den omorganiserade anstalten torde upptagas en befattning såsom konsu-
lent i svinsjukdomar i lönegrad Eo 24. Posterna i avlöningsstaten för helt
budgetår skulle sålunda behöva ändras i följande hänseenden. Posten arvo-
den och särskilda ersättningar bestämda av Kungl. Maj:t, skulle minskas
med 10,000 kronor, avseende arvodet till svinkonsulenten, till 8,060 kro-
nor, medan posterna avlöningar till övrig icke-ordinarie personal samt rör-
ligt tillägg skulle höjas med i runt tal 8,000 kronor till 381,640 kronor, resp.
1,400 kronor till 64,000 kronor. Motsvarande poster i avlöningsstaten för
nästa budgetår torde emellertid av förut nämnd anledning böra fastställas
till resp. 47,230, 335,070 och 54,200 kronor, varigenom avlöningsstatens slut-
summa — inberäknat posten avlöningar till ordinarie tjänstemän å 65,500
kronor — blir 502,000 kronor.»

(Hemställan.)

»Under åberopande av vad i det föregående anförts hemställer utskottet,

A. att riksdagen må, i anledning av förevarande propo-
sition samt med bifall till de likalydande motionerna I: 213
och II: 312,

1) för statens veterinärmedicinska anstalt, med tillämp-
ning från och med den 1 januari 1944, fastställa följande

Personalförteckning.

Befattning	Lönegrad
Tjänstemän å ordinarie stat.	
1 föreståndare	C 7
2 avdelningsföreståndare	A 26
1 kontorist	A 9
1 vaktmästare, tillika preparator	A 8
1 kanslibiträde	A 7
1 laboratoriebiträde	A 7
1 stallförman	A 7
1 vaktmästare	A 7
4 kontorsbiträden	A 4

Extra ordinarie tjänstemän i högre löne-
grad än 20.

1 avdelningsföreståndare	Eo 26
1 laborator	Eo 26
1 konsulent	Eo 24
5 laboratorer	Eo 24
1 sekreterare	Eo 24;

2) godkänna följande avlöningsstat för statens veterinärmedicinska anstalt, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1943/44:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	65,500
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t, <i>förslagsvis</i> ..	»	47,230
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	»	335,070
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	»	54,200
Summa kronor		502,000;

3) för budgetåret 1943/44 å driftbudgeten under nionde huvudtiteln anvisa

a) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Avlöningar* ett *förslagsanslag* av kronor 502,000;

b) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Omkostnader* ett *förslagsanslag* av kronor 309,300;

c) till *Statens veterinärmedicinska anstalt: Inredning och utrustning* ett *reservationsanslag* av kronor 700,000.

B. att motionerna I: 220 och II: 320, likalydande, samt II: 336 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.»

dels ock av herr *Gustafson* i Vimmerby.